

— Глупости! извика пустакията като си засукваше ржаветѣ; ты говоришъ, както говорятъ Назаринитѣ, мислѣ че си отъ тѣхната ересь. Ако е тѣй, дъртелю дъртѣй, нема да приказвамъ вече съ тебе; отъ день на день все по много ставашъ за нетърпене. Херкулесе, Херкулесе! проводи ни единъ челоувѣкъ за лева и единъ за тигра!

Напредъ борцы юнацы,
Напредъ, напредъ съ маждрацы
Съ гърды срѣщо гърды.

Каква голѣма радость!
Народътъ пѣленъ съ драгостъ
На зрѣлище върви.

Борбата ще почене,
И Циркътъ глухо стене
И сѣкѣй дѣ ѣ мълчи.

Кръстосватъ са маждрацы
Заудряхъ юнацы
И въздухъ ечи.

О, какъ са мжскы бѣжтъ
И като тигры выжтъ
Земята чакъ ехти.

Отъ бѣената имъ ярость
Сърцето ми отъ радость
Препълнено трепти.

Тъзи пѣсенчица като пѣеше съ сребристыя си гласъ распутната жена (пѣсень наистина прилична на нѣжна жена!) надигна си полытъ за да са запази отъ праха минъ бържи по улицата и оти де къмъ винопродавницата за дано докопа нѣкоя корысть.

— Любезното ми чедо! думаше добрыйтъ старецъ да са предаде на нѣктытъ на звѣри и защо? за угода на безумцытъ. О, вѣра Исусова! служилъ быхъ ти искренно само и само защото важвашъ ужасъ въ сърцата ни отъ една таквази кървава борба.

Старецътъ си наведе главата и умысленъ и прискърбенъ отры-